

Magyarország megújhodása

Írta: Bedy-Schwimmer Rózsa.

Holt kéz feküdt Magyarország szívéen. Nem is holt kéz: holt ököl. Rettenetes, tapadó súlya behorpasztotta a nemzet mellét. Alatta a szív mind gyöngébben dobogott. A nemzetnek külső ellenség fojtogatásától elgyöngült teste legnagyobb ellensége, gróf Tisza István öklének súlya alatt, mintha daléit volna.

A sziklasúlyú holt öklöt Magyarország ifjú királya most lefejtette a nemzet testéről. Felszabadultunk. A szívünkéből kiszorított vér élénkebben kering megint. Lélegzünk. Akarni tudunk. Élni akarunk: szabadon, emberségesen, vérözönök veszélyétől megszabadított jövő felé.

A holt súlytól megszabadított nemzet első életnyilatkozása: Magyarország megújhodásának alapkövetétele.

Az irtózatoss vércsapolástól elsápadt emberiség leg-tisztázottabb problémájának, a népek demokratizálásának megoldása ielé indult erélyes lépésekkel Magyarország népe, amikor a választójog egyetemesítése jegyében erejét tömöríteni kezdte.

Az ország demokratizálásáért folyó küzdelem és ezen belül a mi külön vívott legsúlyosabb, többször a siker mesgyéjét is érintett küzdelmünk jelentős állomáshoz ért június 2-án: a fővárosi polgárság és munkásság választójogi bizottságának megalakulásával. A nőkre is

kiterjedő, általános, egyenlő és titkos választójog megvalósítását tűzte ki célul. Ezzel hivatalos demokratikus oldalról is a reálpolitika előterébe jutott a nők politikai egyenjogúsítása, melynek a háború előtt a magya! hivatalos demokrácia és radikalizmus esküdt ellensége volt.

Június 2-ika azonban nem hullott érett gyümölcsként Ölünkbe. Tizenkét évi szüntelen, a nőmozgalom történetében is páratlan odaadással és kitartással folytatott országos munka kellett ahhoz, hogy a nők politikai egyenjogúsítása a férfiak egyenjogúsításával egyenlő fontosságú kérdésként kerüljön a gyakorlati napi politika szőnyegére. De bármily hatalmas, céltudatos és áldozattal teljes volt a feministák munkája, a háború véres leckéje, az orosz forradalom társadalmi hatása és az angol nők választójogának megvalósítása is kellett ahhoz, hogy a feministák tizenkét éve hangoztatott követelése a megvalósítás elé jusson.

Nekünk nem kellett világot döntő háború kegyetlen tanítása annak megismeréséhez, hogy nemzetek ereje attól függ: mennyi erő jut szabad kifejezésre egy-egy nemzetben belül. Mi szervezkedésünk első percétől kezdve,, bel- És külpolitikai viharok és tespedések hullámszája közben pihenés és megszakítás nélkül, szüntelenül küzdöttünk hazánkban a nők politikai egyenjogúsításával elérhető erőttöbbletéért.

Június 2-ika nekünk feministáknak új lehetősége-

ket, de új feladatokat és küzdelmeket is nyitott meg.

Bizony új küzdelmeket is.

Mi, akik ellenségei vagyunk a titkos diplomáciának és a szövetségesek közötti súrlódások eltitkolásának: nem tartjuk eltitkolandónak azt, hogy június 2-ika és 8-ika közt tiszta, nagy örömünk parazsára hamut hintettek új szövetségeseink, kik a 8-iki tüntetés előkészítésénél a nők választójogának kifejezett követelését kihagyták. Táborunk jogos és szükséges politikai bizalmatlanságánál fogva nagyobb áldozatot nem hozhatott a szövetségi hűségnek, mint hogy ezúttal elfogadta a jóhiszemű tévedéssel való mentegetőzést.

Június 8-ika volt Magyarország demokratikus erőpróbája. Az Ország beszélt. Félre nem ismerhető és nem magyarázható nyelven. Beszélt a proletariátusa, polgársága, arisztokráciája. És beszélt a király. Egy nyelven beszéltek: férfiak és nők.

Június 8-ika Magyarország vértelen forradalma volt. Megszületett belőle a párturalmi zsarnokság tradíciója alól felszabadult politika. Az előítélet nélküli fiatalos lendületű politika lehetősége.

Politikai trustöket robbantott Magyarország ifjú királya. A precedensek, monopolisták korszakát lezárta.

Külső és politikai belső ellenségtől megkínzott társadalmunk békemobilizációja kezdődött június 8-án, amikor a férfiak és nők százezreinek léptei dübörögtek Budapest utcáin és amikor egy politikai tradícióktól nem kötött fiatal ember vette kezébe a Magyarország megújodása felé törekvők jogokkal felfegyverzését.

Még hullik fiaink szíve vére. Hegyen, völgyön, légben, vízben még pusztítja önmagát az emberiség. De Június kettő és június nyolc az emberiség martyriumától összezúzott életreménységünk újjáélesztése.